

НОВЕ ТОЧИЛО

VOLUME II.

"THE NEW GRINDSTONE"

ISSUE № 1.

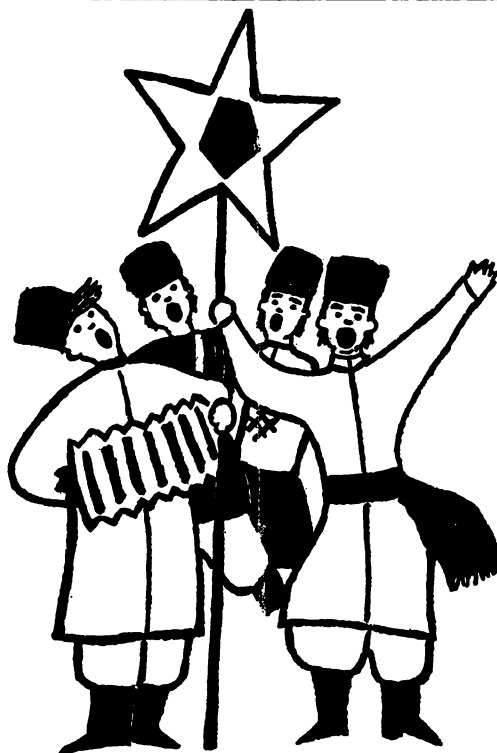
*

Весело всі співаймо —
і коляду складаймо,
На Журнал "Нове Точило"
щоб воно не скрипіло.

Гарасим вже розпочав
сам десятку прислав,
Каже,... хай не скрипить
а всіх все веселить.

Гриць і Петро тоже...
благослови їм Боже,
Но пяточці прислали
та в листах написали.

Хай Ісусик малесенький
за журнал веселенький,
Для видавця молодого
дарує ще літ много.

*

Галка Насти сказала
я вже десять назбирала,
А ти долар доложи...
та й видавцеві замли.

Щоби він міг все на час
видавати для нас,
Цей Журнал "Нове Точило"
щоби всім все було мило.

А ви репга всі тоже...
хто лише тільки може,
Зложіть жертву на шмір
на чорнило і папір.

А Ісус Вам за це...
добро, щастя пошле,
Тому з нами все як слід
всі Ісуса славить!

"ПРИЙДІТЬ ДО МЕНЕ"

Христос Раждається! руки до нас вносять:
Приходіть до мене! щиро всім голосить,
Приходіть дорослі й маленькі тоже...
Ісус добрим людям все радо допоможе.
Приходіть до мене жінки і дівчата
Полюбіть всіх щиро, мов рідного брата.
Приходіть до мене, бідні і каліки...
Будети щасливі, — Здорові во віки!
Приходіть до мене, живу воду маю
Дам всім хто бажає, бо всіх вас кохаю.
Приходіть всі пити з дійсної криниці
Хто жиє в Канаді чи то в Америці.
Приходіть всі люде, — ріжну мову знаю,
Чи зблизька, здалека, з найдалшого краю.

Приходіть до мене, — Зіронька сіяє...
Кождий згайти може, хто добра шукає.
Приходіть до мене, — щасливі будети
В спокою й любові рай вічний знайдети.
Приходіть до мене хто в світі бідує
Коло мене роскш правдиву почує.
Приходіть до мене, — з вірою благати
Я дам все що маю, — все хочу роздати.
Приходіть до мене, ось зірка на небі —
Всім я дам розраду в щоденній потребі.
Приходіть до мене для вас щастя маю
Бо всіх я вас люблю і всіх вас кохаю!

Олена Степаник.

"ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!"

"НОВЕ ТОЧИЛО"

Одинокий Сего Рода Український Журнал
в Америці.

Ціна Поодинокого Числа ... 10 Центів
Річна Передплата \$1.20
За Границю і До Канади ... \$1.50

— Адреса —

"THE NEW GRINDSTONE"
Eugene Berezinsky, Publisher
77 East 7th Street
New York 3, N. Y.

"З РІЗДВОМ І НОВИМ РОКОМ"

Випускаючи Вам на радість і сміх оце Святочне Видання свого журналу, я щиро дякую всім тим людям доброї волі що протягом минулого року прийшли мені на зустріч і не тільки що прислали свої передплати але ще і приєднали по кількох передплатників, хоч правда таких людей можна на пальцях порахувати, не в вони ані "професіоналісти" ані "бізнесмени" але звичайні, прості люди, однак не гурра патрійоти, а щирі українці, і тому то тим людям, доброї, непримушеної волі я з глибини серця свого традиційним, старо-українським звичаєм кажу "Веселих Свят і Щасливого Нового Року!"

Не менше побажання пересилаю і до хат всіх тих, що хтось для них передплату заплатив, та прошу щоб пам'ятали і втакий сам спосіб вони поступили, тобто щоб в тому році, вони не тільки що самі за себе передплату вислали але ще і для других зробили таку прислугу як минулого року хтось для них зробив.

Не прикривби я чистою сорочкою своєї нечистої совісті колиб оминув і хати тих, котрим я ще від першого числа вислав свій журнал а вони в залюбки читали його та сміялися аж в животі боліло а я мусів голову сунити де то гроші дістали щоби друкарам за роботу заплатити, бо вони сміючися з веселих дотепів, не тільки що призабули всі життєві турботи, але і забули що то треба належитість вислати.

Та вірю що тепер з Рождеством Христовим вони пригадають собі свої гріхи та заплатять не тільки за минулий рік, але ще на два роки наперед, чого з великою нетерпеливістю очікую здоровлячи всіх словом.

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

Евген Березинський. Видавець.

АМЕРИКАНСЬКІ УКРАЇНЦІ КОЛЯДУЮТЬ...

В НЬЮ ЙОРКУ.

Просим Тебе Христе, як лиш тільки знаєм
Побудуй нам Дім Народний бо, ми ще немаєм,
Де разом зійтися щоб посваритися...
Бо без сварки поміж нами не може вбійтися.

В БРУКЛИН, Н. Й.

А ми Тобі Христе, — подяку складаєм
За той Дім Національний котрого тут маєм,
Хоч він дуже часто — теж пустою світи
Але в тому ми невинні лише наші діти!

В ДЖЕРСИ СІТІ, Н. ДЖ.

Ми тут в руках своїх все держимо туза
Тільки тому що маємо Батенька Союзу,
Тож дай йому Христе все в силу зростати
І звесь загал український при собі зєднати!

В НЕВАРК, Н. ДЖ.

В нас в Неварку тепер троха краще стало
Бо одкого з перевертнів між нами нестало,
Тому Тобі нині складаєм подяку...
Що забрав Ти з поміж добрих, підлого собаку!

В ПІТСБУРГ, ПА.

Ми в тім році тоже, наче зо сну встали...
Та героям Листопаду разом честь віддали,
І всі Тебе просим, дай щоб ми нарешті
Йшли до праці для народу все по одній стежці!

В ДІТРОЙТ, МІШ.

В нас Христе маленький ще не всьо в порядку
Один другому ще часто стає на нагнятку,
А той, знова того, гатить в носа, в пику
Тому просимо змилуйся над нами Владико!

В ШІКАГО, ІЛ.

Ми з Шікаго просим, зглянься Ти над тими
Що блукають наче вівці стежками чужими.
Дай щоб з Різдром Твоїм всі вони прозріли
Не Сталіна кровопійця, — а Тебе хвалили.

В КЛІВЕЛЕНД, О.

О Ісусе Христе, — на цей світ прийшовий
Полагодь ввесь непорядок між нами оставший,
Дай щоб ми нарешті в тім новім вже році...
Лише успіх осягали на кожному кроці.

"РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ"

Од Матея Грішного, Довжника
за Нове Точило чтеніє..

Братіє!... як ви будете оце видання читати, прошу себе запитати чи ви свій християнський обов'язок сповнили та передплату за него заплатили. Бо той, хто за дурно його читає і думає що ніхто про це нічого не знає, той вірте мені старому що робить шкоду велику лиш собі самому

Бо і я до недавня тожте, прости мені гріха Боже, читав оце наше "Нове Точило" та сміявся що аж під пупцем крутило, однак нині всім Вам признаюся бо правди сказати більше не боюся, з дня на день я відкладав й передплати не заслав..

Аж заледве тиждень тому, повернувся я до дому, і в ліжку спати положився тоді мені сон приснився, що мабуть так має в четвер, захворів я і помер... Довго я тут небарився, а до неба йти пустився, — і так дійшов я аж до брами де Святий Петро з ключами спинив мене й став питати, — Чого прийшов тут шукати?

Я низенько поклонився й до святого відзвася: — Та я бачте... повідаю, — хотівби таки до раю!

Петро покрутив головою й потряс сивою бородою й каже: — Добру думку маєш, але як ти називаєшся?

Та я кажу, вже не втішний: - Зовуся,... Матей Грішний! неспів я й сказати це а тут ангел вже несе мою книгу й розкладає, а Святий Петро читає...

Як на світ ти народився, добрий був і в школі вчився, а як почав підростати за дівками — аглядати, кілька помилок зрбив, одначе, - не согрівив. — А коли ти сжепився з жінкою теж не сварився, не глядів на молодичі які довгі в них спідниці. До коршми хоч заходив та лише до міри пив, в церкву тожте учашав, щедрю жертву все складав.

І здавалоось любий братку, що так гейби все в порядку, однак вір, на жаль мені... лишив ти довг на землі. — Ти мабуть й цілком забув бо занятим дуже був, в житті пригод силу мав, жити чесно пробував, не раз не раз ти спокою бо борюся із журбою, Але не раз й сміявся мило як читав "Нове Точило". Тепер мусиш вертати й видавцеві довг віддати, бо хоч ти його й хвалив, та довжку не заплатив!

Мені дуже встидно стало, але бачу що пропало, взяв Петрові я вклонився та й на землю йти пустився. А на другий день раненько на пошту пішов скоренько й вислав гроші а тепер, лиш чекаю щоби вмер, бо вже певний що піду без перешкод до раю.

А ви решта пам'ятайте, на колись не відкладайте, щоби чисту совість мати вишліть свої передплати ну і на шмір дещо тожте, зате вам дитятко Боже буде з небес посиляти свої ласки й благодати. — Слава Ісусові нині народженному і редакторові як коліно вже лисому во віки вічні. Амінь!

З Рождесвом Христовим
прошу Вас прийміть
мої щирі побажання...
щастя й многих літ,
В згоді все всі жийте
мов рідні любіться
наш журнал читайте
й нічим не журіться.

"КІД НЕПЕР"

Петро Почапівський належить до тих, котрому по переході всіх скрінінгів вдалося з динівського табору в Німеччині дістатись тут на вільну землю Вашингтона, осістись в Нью Йорку і при допомозі добрих людей дістати працю в одній з тутешних фабрик.

Та як каже приповідка, кого біда раз вчіпється то піде за ним хочби і за море, таке воно і з нашим Петром. Одной суботи будучи вільним від праці він зівши добрий свіданок, розлігся на вигідній софі та безжурно покурював собі свіжі честифільди. (цигаретки)

Настя, його жінка що цілий ранок поралася в кухні та нянчила малого сина Івася, неможучи стерпіти того нащо собі її муж позваляє почала дорікати.

А ти вже знова зо своїми цигаретками! - інші чоловіки жінкам помагають, йдуть на купно, шмаття перуть, начиння миють, хагу заматають, дітей нянчать, а ти як розсівся з тими цигаретками ще з ранку так і сидиш як пень!

— А тобі шкода? - пробував оборонятись Петро Почапівський, — візьми та й собі тожте закури!...

— Щоби тебе з тої хати викурили, - бурмотіла Настя, Краще візьми та поколиши дитину, як що вона ще не радушилася від того смороду.

— Побачив Петро Почапівський що з жінкою на кіпець так скоро не вийде взяв візочок і вивіз її на вулицю. — От тобі і баба, — бурмотів він під носом, — недалеко хвилишки в спокою посидіти, жаль її зараз, — ет, краще поїду до парку, там сяду, прочитаю часопис і відпочину.

Обережно віз він візочок намаючись не розбудити винноватця подружної сварки, що мирно спав, укритий з головою гелкою ковдрою, він уважно переїхав чотири вулиці та зупинився на розі звідки починався парк з лавками. Тут Петро Почапівський махнув рукою до кишені по цигаретки а не знайшовши їх пригадав собі що будучи поденерьованим, він виходячи з хати забув їх на столічку, отжеж підїхав з візочком під крамницю на розі, а сам пішов до середини.

Тут Петро мусів ждати на черзі, бо двох покупців вже було в крамниці, а коли обслужили його вийшов, взяв візочок та поїхав у напрямі лавки що стояла під великим деревом.

Невстиг він зробити ще кілька кроків як почув якісь крики, обернувся і побачив за собою незнайому жінку.

— Кіднепер! — вигукнула вона підбігаючи до Петра, — Вбийця! Людожер!

Петро Почапівський здивовано зупинився, жінка хопила його за руку, що сили кричала щось англійською мовою, (котрої Петро ще не дуже то розумів) показуючи на візочок, галас привернув уваги перехожих.

— Віддай дитину! — верещала на цілу пику жінка, — Поліція! Держіть його!

З виразних рухів та слова “кід” котрого жінка часто наводила, Петро зрозумів що вона хоче забрати візочок і дитину.

— Шарап — перелякано закричав Петро, це мій “кід” ундерштенд, мій!

— Кіднепер! — заголосила ще більше жінка, я так і думала що кіднепер! Держіть його, ради Бога, держіть!

Кругом вже збиралась велика юрба цікавих, — Яка нахабність, обурено сказав хтось, серед білого дня дітей красти? — Незабаром ці резбишаки дійдуть до того що і старих будуть красти.

Петро Почапівський з жахом оглядався на вкруги, під гнівними поглядами юрби він відчував себе як усмрювач у клітці з голодними тиртами, на місце випадку вже явився і поліцей, жінка кинулася до Петра і хто знає що булаб йому зробила, але поліцей відпхнув жінку а Петра взяли за плече сказав: — Комм від мій!

На поліс-стайшен куди привели Петра викликали перекладача, дижурний дістав бланк умочив перо в каламар, записав ім'я і прізвище Петра Почапівського, а потім грізно запитав: — Чому ви взяли візок з чужою дитиною?

— Як з чужою? — підхопився Петро, але раптово, глянувши на візочок радісно закричав: — А й справді чужа Панове! Та я ж чужий візочок ухопив! а мій залишився от там коло крамниці з цигаретками. — Ундерштенд?

Він зараз таки й кинувся до виходу але його затримали, перекладач почав вияснювати що Петро Почапівський поплутав візочки. Жінка не хотіла вірити, решта підозріло мовчали. Нарешті поліцей погодився повести Петра назад під крамницю. За ними потяглась юрба. Ще здалека Петро побачив свого візочка і підбіг до него розмахуючи руками.

— Бачите що я казав? Оце є мій візок і мій “кід” а я за містейк ухопив її візочок, а тоді звернувся до жінки зняв капелюха вклонився низенько та сказав, — Ескус, місис, — не знаю як вас по батькові називають!...

Петро розгорнув ковдру, щоб побачити чи не прокинувся Івасик і... оговтавшись, візочок був порожній!

— Вкрали! — закричав Петро. Вкрали Івасика! Кіда мого вкрали! Ундерштенд? Що ж я тепер робитиму?! Де мій кід, питаю? Щоб скаже Настя, Боже мій!...

Юрба стояла мовчки. Але її настрій змінився на ко-

рість потерпілого. Дехто навіть почав висловлювати співчуття нещасному батькові: — О май Год, рефюджі, на чужині, та ще йому дитину вкрили, куда кажіть то кажім але то вже таки безграниць, треба чим скорше дати тайний поліції до відома.

Петро Почапівський безсильно опутився на східці крамниці, і закрив обличчя руками. Чоловік що грав роль перекладача схилився до нього і каже: — Не падайте в розпуку. Поліція знайде вашого сінка, — Опишіть прикмети дитини.

Прикмети? — як на диво Петро не міг пригадати собі жадної прикмети Івасика. Дитина, як дитина, подібна до нього, і до Насті, Родинних плям здається нема жадних, а може,... може і є. — Краще спитати Насті, але як то підійти та повідомити її про те що сталося? Та ж вона помре від розпуки! Чи не краще повіситись?

В супроводі поліцей та других Петро повільно поплентав до дому, відчуваючи що з кожним кроком сили залишають його, а серце бється щораз дужче.

Настя Почапівська зустріла їх надворі. На руках вона тримала... дитину! Івасика! — Насте! — кинувся до неї Петро. — А де ж був Івасик?

— Чи ти збожеволів? Звичайно був зі мною. Ти йолупе скажи мені краще, для чого ти порожній візочок до парку потягну?...

За. П. Г.

Як я собі по нашому
на скрипочку віржу,
й пригадаю пригодоньку
з дівчиною в збіжку:
То хоч мало що осталося
з великого чуба...
а всеж таки від спогаду
стає воно дуба.

“ВЕСЕЛА НОВИНА”

Раз як ніч настала. — смерть чортам сказала
ходить скоро бо я буду вже Сталіна брала,
А чортяки зараз в пекло знати дали...

щоби тамті під смолою вогонь розіклали.
Вчувши те антишко, — вздихнувши озвався,
ну! — нарешті і я тоже свого дочекався!
Тепер порахуюсь з тим клятим грузином
і покажу хто є батько, — а хто його сином.

А то він забрався по своему рядити:
хотів всю земельку в пекло замінити.
А тоді від мене всю владу забрати...
над землею і над пеклом сам вже панувати.
Ну а смерть тим часом разом із чортами
добилася аж до Кремля і тут через брами
Дісталася потихонько до тої кімнати

де сам Сталін і хтіла вже його забрати.
 Аж тут двері відчинились мов Варшавське Гето
 в них Вишинський показався і закричав "Вето!"
 А смерть бідачисько з розпукки та злості
 як тушнула то аж в неї затріщали кости.
 Ох, ти кровопійце, — сякий, такий сину...
 що тебе сюди принесло якраз в ту хвилину?
 Чи неміг ти десь там каменем сидіти,
 чому не дав мені свого діла довершити.
 А Вишинський тільки мов чорт засміявся...
 власне за те право "вета" сам Сталін боровся,
 Решта погодилась; йому його дати —
 тому його все всюди можемо уживати.
 Бачить смерть бідвуга що справу приграла
 вийшла сіла при дорозі й гірко зарідала.
 Ой бодай ви решта... спокою немали..
 за те що Ви кровопійцям право вета дали.
 А вони те слово, всюди все вживають.
 і Вас решту перед цілим світом висмівають.
 Схаменітьсь вас прошу — Ви визначні люде
 скажіть собі що від нині — вже того не буде!
 Скасуйте це право — зберітьсь на раду
 дайте пану Вишинському копняка зо заду,
 Як Сталін не буде права "вета" мати...
 непоможє хоч Вишинський як буде кричати.
 Я тоді повернусь... й заберу Сталіна
 і поїде по всім світу "весела новина".

Евгенно.

"НА СМІХ ДЛЯ ВСІХ"

Тиждень перед Американським Різдвом наш редактор мав інтервенцію з одним журналістом котрому вдалося видертись зпоза залізної завіси і дістатись тут до Америки. — На запит чи обходять в Радянщині Різдво, та чи в такий спосіб як ту, зачитаний відповів.

— В Радянщині Різдва ніхто не обходить, одначе одного року Сталін знаючи прозвичай в Америці котрого в Радянщині всі вишком подивляють, тобто що тут бідні люде підчас святкового сезону пишуть листи з ріжними проханнями та висилають їх на адресу казкового "Санта Клавса" котрих хтось з добрих людей старається відповісти та виповнити бажання прохаючого. Проголосив щоб хто хоче написав листа зі своїм проханням на його адресу а він причинеться до того щоб його бажання було здійсненим. — За короткий час отримав Сталін по-верх 180-ть міліонів листів з проханням одного і того самого подарунку.

На цікавий запит нашого редактора: Якого саме подарунку всі бажали? - Запитаний додав: - Пашпорту на виїзд за границю!

Хоч вислів "нещасливий наш Український нарід" є коректним, бо справді то жаден інший не пережив тільки лихоліття, як наш, та все-ж таки неможна сказати що є він Богом забутий, бо час від часу зсилає Господь між наш нарід світової слави мужів, геніїв, героїв та талановитих мистців.

Та з поміж всіх, найщедріше обдарив Господь наш нарід поетами, з котрими хто як хто але нещасливі редактори наших часописів мають найбільше клопотів.

Недавно тому, один з наших поетів-віршомазів що через довгий час посилав свої вірші до одної з редакцій та ніколи не бачив їх друкованими постановив відвідати редакцію щоб перевірити справу. — Правда в редакції приняли поета як годиться, а по дискусії над віршами поет запитав редактора; - Чи на вашу думку я мушу додати більше огню до своїх поезій?

— Ні! - відповів вже троха поденервований поетом редактор, — Дайте більше своїх поезій до вогню!

До одного популярного адвоката - українця в Нью Йорку приходить чоловік та годиться з ним за виступлення на суді против свого противника. Рада в раду і стало на тому що за цілу справу чоловік мав заплатити адвокату сто двадцять доларів, Пошпортався він по кишенях і дав адвокатів завдаток, а решту мав доплатити як принесе потрібні до справи папери.

Прошло скоро часу а чоловіка немає. Адвокат думав що не дай Боже щось злого сталося з його клієнтом. Аж раз в суді стрічає його в товаристві іншого адвоката того з "наших".

— Чому ви не приходите додавати справи? - питає адвокат клієнта. — Половину грошей дали, а справи досі не подали до суду...

— Ет, - махнув рукою чоловік. — Не буде діла з тої нашої умови. Ви таку ціну сказали, що смішно і говорити. Ви можете бути адвокатом для жебраків. Той пан - показав рукою на свого адвоката — діло зробить: шістьсот доларів взяв, то й можна чогось сподіватися. А ви — сто двадцять... Дешеве мясо пси їдять..

Адвокат аж тоді зрозумів що крім популярності треба ще мати і добрий нюх.

"ГАНДЗЯ"

Раз мене лапає ззаду гарна молодиця,

Признається мені що вона, любить мого Гриця.

Ти для него є за остра, - за чуб його водих

Кажеш йому сидіти в хаті, а сама по зборах ходиш!

От таке мені сказала, — всю душу відкрила

Та й боїться молодиця щоб я не побила!

А я не з тих то поквалних, знаю що сказати...

Попросила молодицю на каву до хати,

Тай при каві в хаті кажу, — Признайся Грицюню,

Чи мінявбись свою жінку за тую Ганюню?

Бо він правда, все про Гандзю співає, муркоче,
Але Гандзю тую взяти, — казав що не хоче.
А що даліше говорив? і як реготався...

З тої Гані таки добре тоді насміявся.
Ой ти Ганю дурнесенька, звідки таке взяла?
Таж Оленка свого Гриця, за сотку б не дала,
Я тоді ще й додала, - ой замало сотку,
Від тепер тебе Грицуню замкну на колодку.
Оленка.

“РЕФОРМА ПРАВЛІННЯ В ССРСР.”

Сталін задумав спростити і раціоналізувати свій державний апарат. Довго думав але нічого розумного не видумав. Нарешті оголошено на цю тему конкурс. Але і конкурс не дав ніяких проєктів. Та ось до Кремля з'явився один чоловік і заявив що в нього і дуже простий проєкт раціоналізації державного апарату, проте він боїться його виявити. Сам Сталін гарантував йому повну безпеку і забавив вислухати проєкт:

— Мій проєкт керування державою дуже простий. Державою керувати я, ви, товаришу Сталін, і один мільйонер.

— Як це може бути? - запитав здивовано Сталін.

— Просто, - відповів запитаний, - Вас товаришу Сталін я замкнувби до залізної клітки, біля клітки поставив би мільйонера на сторожі, а сам сівши на стільці біля клітки, зібрав би весь народ і дав би йому накази. Як би народ не слухав мене, я наказав би мільйонерові: “Мільйонере! Відчини клітку і випусти на народ Сталіна”.

“ЦІНА ГЕНЕРАЛА”.

Підчас одної битви в Китаї одна сторона взяла в полон ворожого генерала, Армія яка втратила генерала, запропонувала обмін полонених.

— Дамо вам за нашого генерала чотирох ваших майорів, — пропонують парламентарі.

— Замало: - дали відповідь противники.

— Що-ж ви хочете?

— Маємо інструкцію щоб вашого генерала не віддати дешевше як за 15-ть бляшанок кондензованого молока

“НЕ РОЗУМІЄ!”

А було це в великому місті Дітройті, — П'яний ходить ніжно вночі довкола стовпа на якому наліплено плякат. Ходить і ні на хвилинку не перестає з усіх сторін обмацувати його; нарешті стає, махає рукою і говорить:

— Ну! Тепер мені ясно, ніби якби й не було... але за що мене тут замкнули то я таки того ніяк неможу второпати...

СВЯТОЧНІ ПОБАЖАННЯ

З Рождеством Христовим, бажаю Вам всього
Добра, щастя, веселости й здоровля кріпкого.

От таке щире побажання для свого кума Петра
Дунчишен з Дітройт Міш. та приятеля Григорія
Візьничак з Меніс Рак Па. пересилає

МИХАЙЛО ПРИСТАШ, з Дірборн, Міш.

О Ісусе малесенький Тебе щиро прошу нині
Даруй щастя, долю-волю приятелям і родині

Веселих Свят та Щасливого Нового Року всім
своїм рідним, знакомим, приятелям та сусідам
пересилає.

МАРІЯ ФІК.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ І ЩАСЛИВОГО НОВОГО
РОКУ. Всім своїм клієнтам та клієнткам
пересилає

A L E X

Cleaning, Dyeing, Pressing & Repairing
Alterations and Remodeling Done
at reasonable prices
93 EAST 7th STREET

Near First Avenue New York City
І на даліше поручається їх ласкавій пам'яті.

Над малим вертепом зірка засвітила
Там Пречиста Діва Сина породила,
А ми в покорі просим його нині...
Щоб дарував щастя Вам й Вашій родині.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО
РОКУ пересилає

Всьому Українському загалові в місті Нью-Йорку
та поручається на будуче ласкавій пам'яті

УКРАЇНСЬКЕ ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

PARK VIEW PHOTO STUDIO

R. Fenchynsky

G. Gural

Wedding and Family Groups
Portraits
Candid Photography

134 East 7th Street
Tel. ORchard 4-3493

Bet. Aves. A and B
New York City

Copying
Enlarging

Framing
Coloring

З Світлим Празником
Роздства Ісуса,
Прийміть від мене
Стрільця Довговуса.
Привіт й побажання
найкращого всього,
Щастя, добра веселости
й здоровля кріпкого.

“НЕВДОВОЛЕНИЙ БАТЬКО”

Один Канадійський фармар мав сина в школі. При кінці першого року син вернув до дому з відзначенням, що був другий в класі, батько злісно каже:

— То я тебе посилаю до школи вчитися, а ти неможеш бути найліпшим студентом але аж другим?

При кінці другого року син повертає до дому і хвалиться перед батьком, що цього року він вже здобув найвищі марки в іспитах, і вийшов першим. Батько глянув на нього погрудлив, здвигнув плечима та й каже: — Перший, ти перший? Видно що та школа до нічого як ти в ній перший.

“НЕ ПОРАДИТЬ.”

Знаний український публіцист що недавно тому приїхав до Канади, вибрався одного дня на довгу прогулянку ізбудув. Стоїть на роздоріжжю і не знає куди йти. Правда при дозві є дороговказ, але вже вечоріє, таблиця високо а старший вже віком наш публіцист не може ніяк прочитати, та нараз надїздить якийсь фармер.

— Не знаєте, — питає наш публіцист, — куди цей дороговказ показує.

— Не знаю, пане — відповідає фармер, бо і я також неписьменний так як і ви.

“МЕДИЦИНА”.

Одної, холодної ночі хтось збудив славного лікаря голючим стукуванням в двері.

— Хто там? — кричить лікар лютий що йому нерервали сон.

— Швидко, швидко, пане доктор, — відозвався голос за дверима, — Мій син тільки що ликнув миш.

— Ну то скажіть йому, нехай тепер ликне kota, і дай-то мені спокій, — сказав доктор і пішов назад до ліжка.

“ХОЧЕТИ ЗНАТИ?...”

Яких дівчат є найбільше на світі? Чому багато парубків не женеться? — Що сталося з будовою Народ-

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Всьому Українському Народові на Батьківських, та прибраних землях пересилає.

“ О л е н к а

Знова Бог Предвічний весь мир співає
Друг другові щире бажання складає,
І я теж Ісуса прошу щиро нині...
Щоб благословив вам й вашій родині!

Таке щире побажання своїм приятелям. Василь Либан. Роман Корлюк и Джов Повлоскі, пересилає їх приятель ГРИГОРІЙ ВАТРАЛЬ і просить їх написати до себе на адресу.

Frank Watral, Box 72, Majestic, Ky.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Всьому Українському загалові в Нью Йорку та околицих пересилає український кушнір ГРИГОРІЙ КОВЕРДОВИЧ.

А зараз повідомляє всю наше жіноцтво що його робітня міститься тепер під числом
434 EAST 6th STREET

Between Ave. A & 1st Avenue
New York, N. Y.

Робітня створена від 9. рано до 9. ввечір кожного дня. В неділі на замовлення.

В черепі біднім, — в яслах на сні
Христос Спаситель народивсь нам нині,
Тож Його просим щоб Він для вас...
Зсилав свої ласки ціле життя, час.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

Всім Українським Організаціям, Товариствам, Парохіям та всьому українському загалові в місті Нью Йорку котрого він довгі роки обслуговував, пересилає.

Michael Klose

FLORIST

Artistic Floral Designs

Bridal Bouquets A Specialty

Fresh Cut Flowers Daily

42 AVENUE B

Bet. 3rd & 4th Sts.

New York

Tel. ORchard 4-1398

ного Дому в Нью Йорку? - Чому в Святочному Виданні нашого журналу було так мало Побажань?... та багато інших цікавих сензацій, то слідкуйте за тим в черговому числі нашого журналу котре появиться з друку так скоро як скоро вдасться назбирати фондів на оплачення коштів друку.

— Отжеж, станьте всі передплатниками нашого гумористичного журналу, та приєднайте хоч по одному новому передплатникові і вишліть належитість негайно, бо чим скорше ми її одержимо тим скорше дамо до друку чергове число.

“ФІЛЬОЗОХ”

Славний філософ Шопенгавер казав що: - Першою умовою гевіяльності є добрий жолудок, за приклад ставив себе, бо все мав добрий апетит.

Одної днини ів філософ в ресторані обід, при столику сидли два громадяни і подивляли філософа.

— Алеж з того Шопенгавера прожора! - сказав пів голосом один, - він їсть за трьох.

— Але і думає за трьох, відповів Шопенгавер, що зачув ту заввагу.

Я славетний козачок...
штани повні латочок
Сорочка теж розлетілась
лише обшивка лишилась,
В чоботах що дід зрєбив
давно нема підшев,
Щастя що помер Степан
та лишив мені жупан.
Ним накрию гришне тіло
і вперед чвалаю сміло,
Колиб не він то сабаки
роздерлиб мене на фляки.

Пан-отець широко знаний був привычкою своєю —

Що за кожним словом завжди мовив: “Пане
Добродзею!”

Чи та в дома з понадею чи в товариській забаві...

Завжди: “Пане Добродзею!” траплялося і в відправі.
Раз у церкві мав акафист до Святого Миколая,

І тут йому навинулась поговорка та смішная
Боколи кінчав вже “Ікос” заспівав піднісши очі.

Радуйсь - “Пане Добродзею!” - Николає Чудотворче!

“СПРИТНИЙ”

Один волоцюга прийшов на ніч до дому, в котрому мешкала побожна та милостива женьщина. Отжеж вона запитала жебрака: - Чи ви немає в торбині якого старого шмаття, щоби я позапивала вам і випрала?

Волоцюга витягаючи з торби один ґузик сказав: — На жаль немаю полертого шмаття, але оце маєте ґузик! Будьте так добрі і пришийте до него сорочку чого вам до смерти не забуду.

“КОЛЮЧКИ”

На вулиці стрічається двох приятелів, перший каже: — Слухай приятелю твоя жінка є так гарною як сам ангел з неба, кілька разів погляну на неї то за кожним разом приходять мені на думку слова Господньої Молитви: — “І не вроди нас во іскушеніє”.

— Дуже жалую, що ти її добре не знаєш, - відповів другий, — бо коли би ти її знав бодай трохи ліпше то повторявбиш цілий день і цілу ніч: — Но ізбави нас од лукавого. Амінь!

“ПРИЯТЕЛЬКИ”

Отжеж з якої причини не хочеш вийти замуж, коли трапляються тобі конкуренти? - запитала своєї приятельки Олі цікава Ганя.

— О, бо я хочу щоби мій наречений був молодим, гарним і багатим... відповіла приятельці Оля.

— Но а при тім розуміється і дурним? - додала жартоблива Ганя.

—Дурним? А то чому?

—Бо мудрий не оженеться з тобою ніколи... сміючись сказала Ганя.

“ДРУКАРСЬКІ РОБОТИ”

Друки Для Товариств. Летючки. Наголовні Листи Коверти. Поштові Картки. Тинети Вступу. Обіжні Листи. Грамоти. Каталоги. Програми. Помфлети. А навіть Книжки. Брошури і Часописи.

Скоро. Солідно і по умірнованій ціні виконує Укр. Друкарня в якій друкується наш журнал. По блищі інформації, а також з замовленням Проситься звертати на адресу видавця.

EUGENE BEREZINSKY

77 East 7th Street, New York. Apt. 4B.